

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2017 • ČETVRTO TROMESEČJE • EVROAZIJSKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Naslovna strana: Nikita Kirkačev, 22 godine, svetkuje Subotu, iako su njegovi učitelji pokušavali da ga isključe iz škole u više navrata. Ova priča dolazi iz Rostova na Donu, nalazi se na stranici 14.

KIRGISTAN

4 Bog je rekao: "Ššš!" /Oktobar 7/

KAZAHSTAN

6 Spremačica koja poštuje Subotu /Oktobar 14/

EVRO-AZIJSKA DIVIZIJA

8 Masaža otvara vrata /Oktobar 21/

10 Oblaci su vikali /Oktobar 28/

RUSIJA

12 Tri čuda u bolnici /Novembar 4/

14 Nema nastave u Subotu /Novembar 11/

TADŽIKISTAN

16 Šetnja po groblju /Novembar 18/

18 Dopreti do momaka preko fudbala /
Novembar 25/

UKRAJINA

20 Da li вреди činiti dobro? /Decembar 2/

22 Svedočiti o Isusu u vozu /Decembar 9/

MOLDAVIJA

24 Tri molitve /Decembar 16/

26 Parnica protiv Boga /Decembar 23/

28 Program 13. Subote /Decembar 30/

IZVORI

30 Budući projekti 13. Subote

31 Uredništvo časopisa

32 Mape

 = stories of special interest to teens

Vaša daovanja na delu

Deo darova 13. Subote 2014. godine, pomogli su da se izgradi adventistička škola u Dnjepropetrovsku u Ukrajini i jedna adventistička crkva u Minsku u Belorusiji.

SEVENTH-DAY
ADVENTIST CHURCH®

© 2017 General Conference of
Seventh-day Adventists • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
800.648.5824 • AdventistMission.org

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja predstavimo vam Evro-azijsku diviziju (EAD) koja se prostire preko 11 vremenskih zona i obuhvata 13 država istočne Evrope i centralne Azije: Avganistan, Jermeniju, Azerbejdžan, Belorusiju, Gruziju, Kazahstan, Kirgistan, Moldaviju, Rusiju, Tadžikistan, Turkmenistan, Ukrajinu i Uzbekistan.

Ovog tromeseja, naše misijske priče potiču iz pet od ovih pomenutih država. Imena ljudi su promenjena da bi se zaštitilo delo Crkve u ovim izazovnim oblastima.

IZAZOVI

Većina država Evro-azijske divizije bile su sastavni deo nekadašnjeg Sovjetskog Saveza, koji je 70 godina kontrolisao versku slobodu. Danas u ovim državama Evro-azijske divizije živi više od 322 miliona ljudi, ali, među njima je samo 111.500 adventističkih hrišćana. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih

2,888 ljudi. Ukrajina ima najveću koncentraciju adventista. Jednog adventistu na svakih 900 ljudi, i u njoj živi više od polovine vernika u ovoj diviziji. Kao kontrast Ukrajini, nalaze se južne divizijske države Avganistan, Kazahstan, Kirgistan, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan. U ovim državama divizije živi većinsko islamsko stanovništvo od 103 miliona ljudi, među kojima je samo 4.200 adventističkih hrišćana, što predstavlja odnos od jednog adventiste na svakih 24.500 ljudi. Dopreti do ovih ljudi zaista predstavlja veliki izazov i pravo misijsko polje.

Projekti o kojima govorimo ovog tromesečja izabrani su zbog svoje mogućnosti za svedočenje ljudima u određenim oblastima delovanja.

POSEBNE ODLIKE

Misioniski časopis u PDF verziji može se preuzeti sa linka: bit.ly/

adultmission i čitati i na fejsbuku. Posetite i lajkujte našu fejsbuk stranicu

([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Iskoristite prednosti misijskih priča u video zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, sa posebnim usmerenjem na primaoca misijskih darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video klipa i linka na Internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju, ili posmatrate video klipove onlajn.

Dodatne informacije i aktivnosti: U odeljku IZVORI, možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni material za vaše misijske prezentacije. Za dodatna obaveštenja možete me i neposredno pozvati: mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu Crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!

Endrju Mekčizni, urednik časopisa

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja ići će za:

- Izgradnju višenamenskog kompleksa koji obuhvata centar za izviđače i dom za stara lica u Rezini u Moldaviji.
- Program za svedočenje putem sportskih aktivnosti namenjen deci i tinejdžerima u Dušanbeu u Tadžikistanu.
- Višenamenski sportski kompleks u Hrišćanskoj školi Heritidž u Tokmoku u Kirgistanu.
- "Služi i odsjajuj" centar za svedočenje u Rostovu na Donu u Rusiji.
- Evanđeoski lučki centar za svedočenje i uticaj u Vladivostoku u Rusiji.
- Dečiji projekat: Dečije obdanište za predškolsku decu u Pavlodaru u Kazahstanu.

Bog je rekao, "ŠŠŠŠ!"

Kristijan Miler, 33

Bog je imao svoje razloge što nas je poslao u Argentinu u to vreme – i pored bolesti moje supruge. Želeo je da naučim da poštujem Njegov raspored.

IZAZOV ZA BOGA, NAŠ BLAGOSLOV

Dok sam bio u Argentini, jedna gospođa me je nazvala. Bila je adventista, međutim, nismo se poznavali. Ona je čula da sakupljam sredstva za adventističku školu u Kirgistanu i želela je da dođem u njen dom, da joj iznesem detaljnije obaveštenja o tom projektu.

Moja porodica i ja smo adventistički dorovoljci, koji žive i deluju u bivšoj Sovjetskoj Republici Kirgistanu. Svake godine odlazimo za izvesno vreme iz Kirgistana. Međutim, da budem iskren, nisam se složio sa Bogom, kada sam saznao da će moja porodica u junu ići kući u Argentinu, kada je u Argentini zimsko vreme. Želeo sam da idemo u decembru, kada je tamo leto i mogao sam da provedem božićne praznike sa majkom.

Međutim, moja supruga je bila bolesna i bilo joj je potrebno lečenje. Spakovali smo svoje stvari i otišli iz Hrišćanske škole Heritidž, adventističke škole u Tokmoku, glavnom gradu Kirgistana, u kome sam radio kao direktor za razvoj u protekle četiri godine.

Iako smo se molili za kupca za kuću ove žene, ja sam bio iznenađen brzinom prodaje.

Kada sam stigao rekla mi je: "Biću otvorena prema tebi. Pokušavala sam da prodam svoju kuću u protekle dve godine i nisam uspela. Čak sam i prepolovila cenu, pa ipak, nisam uspela da je prodam. Tako, da sam rekla Bogu: "Ako prodam ovu kuću, daću 100.000 dolara za neki crkveni projekat."

Moje oči su se širom otvorile, dok sam potpuno iznenađen slušao.

"Pokušavala sam da uspostavim vezu sa nekoliko crkvenih ustanova, međutim, nijedna od njih mi nije uzvratila poziv. A, onda sam čula da si ti ovde", rekla je.

Brze činjenice

- Kirgistan se prostire na raskršću nekoliko velikih civilizacija. Put svile i drugi trgovački i kulturološki putevi prolaze kroz ili blizu ove države.
- Zbog visoke cene goriva, veći deo poljoprivredne proizvodnje u Kirgistanu i dalje se obavlja ručno, uz pomoć životinja, onako kako je vekovima unazad rađeno.
- Kirgizi su kroz istoriju bili polu-nomadsko pleme koje je živelo u okruglim šatorima "jurtama" i koje je gajilo ovce, konje i jakove.
- 80% stanovništva Kirgistana je islamske veroispovesti, 17% je pravoslavnih hrišćana, a 3% drugih religija.
- Hrišćanska adventistička crkva u Kirgistanu broji 757 vernika i predstavlja odnos od jednog adventiste na svakih 7.530 osoba.

Rekao sam gospođi da Hrišćanska škola Heritidž pokušava da prikupi 400.000 dolara za izgradnju dodatnih učionica, koje će omogućiti da se udvostruči sadašnji broj od 330 učenika. Rekao sam da je škola, zbog nedostatka prostora, morala da odbije prošle godine 40 dece.

"Dobro, daću novac za ovaj projekat, ali, moraćeš da se moliš za to, jer dve godine pokušavam bez uspeha da prodam kuću. Verujem da je skoro nemoguće prodati je."

MOLITVA I POZIV

Pomolili smo se zajedno i ja sam otišao. Te večeri sam ispričao ovaj događaj svojoj supruzi i svojim sinovima od

šest i sedam godina. Pomolili smo se iskreno još jednom te večeri i narednog jutra.

U toku sledećeg dana, javio se kupac koji je bio spreman da kupi kuću.

Iako smo se molili da se pronađe kupac za kuću one sestre, bio sam iznenađen što je prodaja došla tako brzo. Bio sam razočaran što smo u Argentini za vreme zime umesto da budemo za vreme leta. Međutim, Bog je imao drugačije planove. Prodaja ove kuće odvijala se u skladu sa rečima zapisanim u Bibliji: "Utolite i poznajte da sam Ja Bog." (Psalam 46,10)

Bog je znao da će očajnička želja ove sestre da proda svoju kuću omogućiti pokrivanje 1/4 troškova za izgradnju novog bloka školskih učionica u Kirgistanu. Zahvaljujući njenom daru i darovanju drugih ljudi, nove školske učionice moći će da prime nove učenike ove godine.

Za vreme našeg boravka izvan Kirgistana, mogao sam da otputujem na dugo planirani put u SAD, da prikupim još sredstava. Dok sam bio tamo, nisam uspeo da prikupim ni četvrtinu iznosa koji je priložila sestra iz Argentine.

Prikupljanje sredstava zasniva se isključivo na molitvama i veri. Naučio sam da dopustim Bogu da me vodi gde i kada On to želi.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se završi izgradnja višenamenskog centra sa auditorijumom i drugim prostorijama u Hrišćanskoj školi Heritidž u Tokmoku u Kirgistanu.

Hvala vam na molitvama i subotnoškolskim misionkim darovima.

Spremačica koja voli Subotu

KAZAHSTAN | 14. oktobar

Jelena Golubeva, 20

Jelena ima svo pravo da bude uznemirena. Prošle godine je izgubila svoj posao zbog Subote. Posle nekog vremena nezaposlenosti, pronašla je slabo plaćeni posao spremačice. Sada dobija pretnje smrću zato što želi da pomogne jednoj ženi da u Kazahstanu svetkuje Subotu.

Međutim, Jelena je vidno zadovoljna. "Volim da služim Bogu", kaže.

Svetkovanje Subote je pravi izazov u ovoj zemlji u kojoj živi 17 miliona ljudi i samo 3.500 adventističkih hrišćana.

Nijedna crkvena škola ne postoji, a državne škole održavaju nastavu od ponedeljka do Subote.

Poslodavci nisu spremni da izađu u susret za dobijanje slobodne Subote, čak i kada su vernici Crkve spremni da nadoknade posao nekim drugim danom.

Mnogi ljudi nazivaju adventiste kao i druge protestante sektašima.

Jelenini problemi počeli su kada je njena firma, u kojoj je prethodno radila pet godina, odlučila da proširi svoj posao sa pet radnih dana, na šest radnih dana sedmično.

Kada je dolazila na razgovor za posao 2011. godine, navela je prilikom tog razgovora da svetkuje biblijski dan od odmora – Subotu. Supervizor je tada rekao: "Nema problema. Mi radimo pet dana sedmično. Tvoj dan od odmora pašće u vreme vikenda."

Međutim, preduzeće je promenilo svoju radnu politiku 2016. godine, pozivajući se na ekonomsku situaciju. Jelena nije imala izbora osim da napusti to radno mesto.

Posle dva meseca bez posla, jedan adventistički prijatelj joj je pomogao da nađe posao od pola radnog vremena kao spremačica u zalagaonici. Jelena je, takođe, stekla diplomu terapeuta masaža, koja joj je pomogla da dobrovoljno radi u zdravstvenom centru, koji vodi Crkva.

BAKA FAINA

Jelenin rad kao maserke pomogao joj je da upozna baku Fainu, kako iz milošte naziva 75-godišnju gospođu. Upoznale su se preko neke vernice Crkve, i Jelena je odlučila da ovoj starijoj gospođi besplatno pruži desetodnevni tretman.

Brze činjenice

- Kazahstan je država okružena kopnom i deveta na svetu po veličini.
- Tokom istorije, Kazahstan su nastanjivala nomadska plemena.
- Kazahstan ima dva službena jezika – kazaški i ruski. Nešto više od polovine stanovnika govori kazaški, a većina ljudi govori ruskim jezikom

Baka Faina koja je osećala bolove od nesreće koju je doživela u svojoj mladosti, zahvaljivala se obilno Jeleni, jer joj se zdravlje poboljšavalo.

Jelena bi svaki put odgovorila: "Ja sam hrišćanka, tako da ne treba meni da zahvaljujete, već Bogu."

Desetodnevna terapija brzo je prošla. U toku poslednjeg dana, Jelena je pozvala baku Fainu da zajedno proučavaju Bibliju. Žena je pristala i tako su počele da se sastaju jednom nedeljno, da proučavaju 24 biblijske pouke.

Baka Faina je prihvatila ono što je čula, i njen životni stil počeo je da se menja. Počela je da svetkuje Subotu.

Kada je svom odraslom sinu Pavelu ispričala o svojoj novoj veri, postao je veoma ljut.

Pavel, koji je živio sam sa svojom majkom, pozvao je neke vernike Crkve da se požali.

"Moja majka je bila potpuno drugačija nego ranije. Kuvala je dobru hranu, međutim, sada ne želi da priprema svinjsko meso. Ranije je pila alkohol prilikom nekih proslava, sada odbija da pije."

PRETNJE SMRČU

Pavel je pretio da će ići na sud ako se biblijska proučavanja budu nastavila.

Nekoliko dana kasnije, kada njegova majka nije želela da prekine proučavanja, njegove pretnje postale su ozbiljnije. Rekao je Jeleni da će je ubiti ako ponovo kroči nogom u njegovu kuću.

Biblijska proučavanja bila su prekinuta za dve sedmice. Vernici Crkve su se molili da Bog pomogne u nastaloj situaciji. Bilo je odlučeno da se biblijska proučavanja nastave uz pomoć telefona.

"Baka Faina je počela da me poziva, kada bi njen sin otišao na posao. Molile bismo se, a zatim proučavale pouku."

Kada su ostale samo dve pouke do kraja, sin je ostao bez posla i prestao da izlazi iz kuće. Proučavanje je opet prekinuto na dve nedelje. Vernici Crkve su se molili da sin pronađe posao.

"Bog je čuo naše molitve i Pavel je našao posao, a proučavanje Biblije je nastavljen."

Jelena je bila uzbuđena gledajući na koji način Bog vodi celokupnu situaciju.

"Kada se molimo, baka Faina iznosi Bogu svoju zahvalnost, što je mogla da upozna ljude koji su joj pomogli da zdravije živi, i što je mogla da upozna Boga. Prošle Subote me je pozvala i tražila od mene da pozdravim celu crkvu."

Jelena kaže, da je teško Jevanđeljem dopreti do ljudi u svetu. Ali kaže, da je spremna da uradi sve što do nje stoji, čak i da ostane bez posla, ili da radi za manju platu, ako će to pomoći, da ostane verna Bogu i širi svoju veru.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju prve adventističke predškolske ustanove, u Jeleninom rodnom gradu Pavlodaru u Kazahstanu. 🌐

Masaža otvara vrata

EVROAZIJSKA DIVIZIJA | 21 oktobar

Nikolaj, 20

[Nikolaj je primio neočekivani telefonski poziv koji je zauvek promenio život jedne porodice]

Nikolaj, dvadesetogodišnji adventista, živi u strogoj islamskoj zemlji, u kojoj je opasno čak i priznati da si hrišćanin. On je pohađao jednome-sečni kurs za terapeutsku masažu, koju je Adventistička crkva organizovala u susednoj državi. Posle povratka u svoj dom, postavio je reklamu za terapijsku masažu na svojoj fejsbuk stranici.

OČAJNA MAJKA

Ubrzo posle toga primio je telefonski poziv od jedne gospođe koja je videla njegovu reklamu. Molila je Nikolaja da pomogne njenom mladom sinu.

Nikolaj je oklevao, međutim, kada je saznao da je dečak invalid, rekao je: "Ja nemam toliko iskustva. Ja sam na početničkom nivou."

Međutim, gospođa je zahtevala: "Molim vas dođite. Niko drugi ne želi da pomogne mom sinu."

Nikolaj je nerado odlučio da se susretne lično sa dečakom. Međutim, kada je došao i video dečakovo stanje, shvatio je da je njegov slučaj bio veoma ozbiljan. Rekao je gospođi: "Izvinite, međutim, ja zaista nemam dovoljno iskustva, a ni znanja da pomognem vašem sinu."

Gospođa je briznula u plač. "Molim vas, pomozite mu. Pitala sam svakog terapeutskog masera na kojeg sam nailazila, i svi su odbili da pomognu. Vi ste moja poslednja nada."

DOZVOLITE MI DA SE POMOLIM

Nikolajevo srce je potpuno smekšalo na ove njene reči. "Dobro. Pokušaću da pomognem ali pod jednim uslovom. Ja sam hrišćanin, i neophodna mi je Božja mudrost da pomognem vašem sinu. Ako mi dozvolite da se pomolim pre svakog tretmana masažom, možda će Bog učiniti i pomoći vašem sinu."

Na njegovo iznenađenje, majka je pristala. Otac dečaka bio je kod kuće, kada je Nikolaj došao po treći put i radoznalo i sumnjičavo posmatrao kako se Nikolaj molio pre nego što bi otpočeo masažu. Nikolaj je saznao da je otac ovog dečaka jedan moćni vladin službenik. Ništa Nikolaj nije mogao da uradi, osim, da objasni čoveku šta se to događalo. Rekao je da se nije ose-

ćao dovoljno sposobnim da pomogne dečaku, ali se na kraju složio da proba da mu pomogne, međutim, pod jednim uslovom, da od Boga svaki put zatraži pomoć. Nikolajevo objašnjenje zadovoljilo je oca, koji mu je rekao da nastavi svoje delovanje.

Još nekoliko tretmana masažom je prošlo. Jednog dana, dečakov otac primio je hitan telefonski poziv. Nikolaj nije znao ko je bio na telefonu i o čemu je bilo reči, ali je mogao da zapazi da je u pitanju nešto vrlo hitno. Dečakov otac se brzo obukao i krenuo prema izlazu iz kuće. Nikolaj ga je zaustavio kod vrata rekavši mu: "Gospodine, ne znam zbog čega je ova žurba, ali, dozvolite mi da se pomolim za taj problem pre nego što izađete."

Otac dečaka se složio sa ovim Nikolajevim predlogom. Nikolaj se pomolio. On nikada nije saznao zbog čega je bila žurba, ali je čuo od oca da je taj problem bio malo kasnije rešen.

Brze činjenice

- Većina država Evro-azijske divizije bile su nekada deo Sovjetskog Saveza
- Danas u ovoj diviziji živi više od 322 miliona ljudi, među kojima je samo 111.500 adventističkih hrišćana. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 2.888 ljudi.
- Države Avganistan, Kazahstan, Kirgistan, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan većinski su islamske države. Takvo stanje predstavlja pravi izazov za Hrišćansku adventističku crkvu. U ovim državama u kojima živi više od 103 miliona ljudi, njih 4.200 su adventisti, što predstavlja jednog adventistu na svakih 24.500 ljudi. Ovo je pravo misionersko polje!

NEOČEKIVANA PREPORUKA

Kako je terapija masažom napredovala, roditelji su mogli da zapaze promene kod svog sina. Dečak nije bio u potpunosti izlečen, ali je pokazivao značajan napredak. Počeo je da čini poduhvate koje do tada nije mogao. Roditelji su bili oduševljeni. Otac dečaka počeo je drugim visokim vladinim službenicima da govori: "Nećete verovati kako terapeut koji masira mog sina, iz dana u dan, pomaže mu sve više i više. On je najbolji maser terapeut u državi. Treba da isprobate njegove masaže!"

Sa takvim preporukama, Nikolaj je postao terapijski maser-terapeut velikoj grupi visokih vladinih zvaničnika u toj državi. Nikolaj navodi Božije obećanje zapisano u Bibliji: "Sve mogu u Isusu Hristu, koji mi moć daje." (Filibljanima 4,13)

Možda se pitamo na koji način Jevanđelje može da se propoveda u verski strogim državama. Nikolajeva priča nas podseća da služimo svemogućem Bogu. Možda, poput Nikolaja, nemate dovoljno iskustva ili znanja, međutim, kada se molite za Božje vođstvo i mudrost, On otvara vrata na neverovatne načine.

Molimo vas da se molite za Nikolaja i adventističko delo u strogim državama Evro-azijske divizije (EAD). Hvala vam što svojim misionerskim darovanjima podupirete širenje Jevanđelja u oblastima na svetu koje su teške za propovedanje. 🌍

Oblaci su vikali

EVROAZIJSKA DIVIZIJA | 28. oktobar

Murad, 10

[Muradove reči i suze u njegovim očima, dok je pričao svoju tajnu učiteljici, takle su njeno srce]

Desetogodišnji Murad prišao je svojoj učiteljici posle časa: "Imam jednu tajnu," prošaputao joj je.

Učiteljica, adventistička hrišćanka, koja je radila je ujednoj verski strogoj državi, pogledala je upitno dečaka. Iako je Murad bio na njenim časovima u proteklih nekoliko meseci, nikada ranije joj nije tako prišao.

"Imam jednu tajnu koju želim da vam otkrijem." Ponovio je, šapućući.

"O čemu je reč", upitala je nastavnica.

Muradove reči i suze u njegovim očima, dok je pričao svoju tajnu učiteljici, takle su njeno srce.

VIZIJA U OBLACIMA

Suze su počele da se kotrljaju niz njegovo lice, dok je govorio. "Jednog dana, dok sam išao prema školi, video sam oblak koji je ličio na čoveka razapetog na krstu. Nisam znao o kome je reč, dok nisam čuo od vas o Isusu. Kada ste nam govorili o Isusu, setio sam se oblaka."

Muradove reči i suze u njegovim očima, dok je pričao svoju tajnu učiteljici, takle su njeno srce.

Jasno, on nije znao šta da čini sa tom vizijom. Njene oči počele su da suze, dok se prisećala susreta. Nije bila sigurna šta da kaže Muradu, iako je svojim učenicima iznosila priče iz Biblije o Isusu, i govorila im o značaju pravih životnih vrednosti, ona nije smela, da im govori ništa više, rizikujući da dobije velike probleme sa vlastima.

"Ne znam šta da činim." Rekla je učiteljica nekoliko sedmica pošto joj je Murad poverio svoju tajnu. "Murad mi je poverio svoju viziju u tajnosti, jer mu njegovi roditelji brane da govori i veruje u Isusa."

PORUKA NADE

Možda se pitamo kako će se Jevanđelje širiti u složenim delovima sveta, kao što je zemlja Muradovog porekla? Međutim, priča ovog mladog

Misionske informacije

- Molite se za vernike u oblastima kojima je teško za propovedanje Jevanđelja u evro-azijskoj diviziji.
- Molite se za one koji traže da upoznaju Boga, međutim, ne znaju kako da Ga nađu.
- Molite se za mudrost vođstva Crkve u teškim poljima, dok se trude da iznađu različite načine da u Hristovo ime dopru do miliona ljudi.

momka pokazuje nam kako Bog može da učini svoje prisustvo vidljivim, čak i onda kada se Njegovo ime ne sme spominjati.

Elen Vajt kaže da će deca u poslednjim danima imati značajnu ulogu u širenju Jevanđelja. "Kada nebeska inteligencija vidi da ljudima više nije omogućeno da predstavljaju istinu, Duh Božji će se izliti na decu, i ona će obaviti posao objavljivanja istine koju stariji radnici nisu mogli." (Testimonies for the Church, Vol. 6, p. 202)

Neuobičajene pojave poput oblaka jesu neki od načina na koji pažnja ljudi može biti usmerena ka Isusu u prozoru 10/40, u kome se nalaze oblasti sa najviše izazova na svetu za širenje Jevanđelja. Ljudi, takođe, javljaju, da su videli Isusa u svojim snovima, na koje mnogi ljudi polažu svoju veru. Mnogi ljudi prihvatili su Isusa kao svog ličnog Spasitelja u ovoj oblasti, tek pošto su Ga sanjali.

Muradova vizija krsta u oblacima podseća nas na Isusove reči: "Kažem vam: ako oni učute, kamenje će povikati." (Luka 19,40)

Fariseji su tražili od Isusa da ukorava svoje učenike zbog njihovih radosnih izjava da je On Mesija.

Ovim rečima, Isus je govorio fari-sejima da će kamenje vikati da je On Mesija, ako Njegovi učenici budu onemogućeni da iznose tu istinu.

Na taj način, čak i oblaci viču, u delovima sveta u kojima je Jevanđelje danas zabranjeno. Kada je Murad video oblake iznad svog doma, on je razumeo poruku da je Isus razapeti Spasitelj i Otkupitelj. I Muradova nastavnica bila je ubeđena da je Isus dopreo do srca ovog momka pomoću oblaka, iako, nije bila sigurna šta treba da čini, znala je, da ako je Isus mogao da učini da oblaci svedoče o Njemu, onda nije više trebalo da se brine šta će dalje činiti.

"Najznačajnija stvar je da Bog završi svoje delo, koje je otpočeo. On će dovršiti delo koje mi ne možemo sami da dovršimo."

Molimo vas da se molite da ljudi budu otvoreni da čuju i prihvate Božju poruku ljubavi u strogim državama, kao i drugim delovima sveta. Vaša misionska darovanja pomažu da se dopre do ljudi u ovim oblastima u kojima je teško propovedati Jevanđelje. Hvala vam što podupirete misiju Hrišćanske adventističke crkve. 🌐

Tri čuda u bolnici

RUSIJA | 4. novembar

Natalija Grigirjeva, 57

Krštena sam kada sam imala 19 godina, međutim, nešto kasnije, napustila sam Adventističku crkvu. Izvan crkve bila sam 33 godine. Međutim, tri čuda koja su se dogodila u bolnici a u koja su bili uključeni članovi moje porodice, vratila su me Isusu.

ČUDO 1

Prvo čudo dogodilo se kada se jedna od moje četiri sestre Olga razbolela. Olga je vernica adventističke crkve, i živi u drugom gradu. Ona je morala da izdrži tri teške operacije. Kada je lekar rekao da se suočava sa četvrtom operacijom, Olga me je pozvala i zatražila da se molim za nju.

"Plašim se", rekla je. Olga mi je objasnila da je rentgenski snimak pokazao neku izraslinu, i da je to ličilo na kancer.

Otišla sam na svoja kolena i počela da se molim. Obećala sam Bogu da ću pre-

stati da pijem alkohol, da pušim cigarete i jedem svinjsko meso, ako bude pomogao mojoj sestri. U razdoblju od naredne dve sedmice koje su bile pre operacije, prestala sam da pijem, pušim i jedem nezdravu hranu.

Na dan operacije, Olga mi je poslala poruku iz bolnice u kojoj je napisala: "Nisu mi ništa uradili u bolnici. Idem kući."

Izgledalo je da se moji najveći strahovi ostvaruju. Olga sigurno ima kancer koji se ne može operisati. Pozvala sam je i pitala: "Šta se dogodilo? Zašto te lekari nisu operisali?"

Odgovorila je: "Pre nego što su me odveli u operacionu salu, lekari su želeli da urade još jedan rentgenski snimak. Na snimku nisu mogli da vide nikakvu izraslinu. Rekli su da je sve bilo u redu."

Kakvo olakšanje. Zahvaljivala sam Bogu svakog dana do kraja sedmice. U Subotu ujutro otišla sam na svoj posao kao i obično. Ubrzo je nastupio sukob u meni. Osećala sam se užasno što sam prekršila Božji zakon i radila u Subotu, I to sada kada je Bog spasao život mojoj sestri.

Ustala sam od svog radnog mesta, i odlučila da odem u adventističku crkvu. Odvezla sam se i stigla na vreme u subotnu školu. Moj um je istog trenutka osetio mir. Shvatila sam da se osećam kao da sam se vratila svojoj kući. Tog dana predala sam svoje srce Bogu.

ČUDO 2

Četiri godine je prošlo, a onda je moja ostarela majka doživela šlog. Moje sestre i ja smo je odvele u bolnicu. Dok smo je vodile u bolnicu, ona je samo bespomoćno gledala. Ta nekada snažna žena, vernica Adventističke crkve, koja je sama odgajala četiri devojke, sada ništa nije mogla da učini ili kaže, samo je gledala u nas.

Molile smo se za našu majku naredne dve sedmice. Njeno stanje je polako počelo da se popravlja, ali je i dalje bila oduzeta. Posle izvesnog vremena, dovele smo je kući.

Jednog dana, otprilike nedelju dana pošto smo je dovele iz bolnice, iznenada je ustala i počela da hoda. Njena devetogodišnja praunuka, videvši je kako ustaje i hoda, radosno je uskliknula, rekavši spontano: "Zahvalimo se Bogu!" To smo i učinili.

Onda je u toku 2016. godine, moj sedamsetdevetogodišnji otac doživeo povredu u nekom drugom gradu, u kome ga je udario autobus, dok je vozio bicikl. Odvezen je u bolnicu u kritičnom stanju.

Moj otac, izraziti ateista, razveo se od moje majke, kada sam imala 13 godina, i kasnije ponovo oženio. Prestao je da razgovara sa mnom, kada sam mu rekla da sam počela da odlazim u crkvu. Bacio je sve DVD-eve sa snimljenim bogoslužnjima i hrišćanskim filmovima, koje sam mu slala. Dve sedmice pre nego što mu se dogodila nesreća, pocepao je i bacio Bibliju, koju sam mu bila poslala.

ČUDO 3

Sada je ležao u komi u bolnici. Bili smo daleko, tako da nismo mogli da odemo da budemo pored njega u bolnici. Kada su moja sestra Olga i moja majka išle da ga posete, molile su se kao i svi mi ostali, da ga Bog isceli. U slučaju mog oca, majka i ostatak naše porodice, molio se

Brze činjenice

- Rostov na Donu je veliki lučki grad. U devetnaestom veku, ovaj lučki grad bio je glavno trgovačko čvorište u južnoj Rusiji, posebno za izvoz pšenice, drvne građe, rude gvožđa.
- Zbog svoje lokacije i svoje uloge glavnog transportnog centra, neki Rostov na Donu zovu kapijom Kavkaza.
- Oblast oko Rostova na Donu proizvodi 1/3 suncokretovog biljnog ulja.

da ga Bog drži u životu dovoljno dugo, da može da se pokaje. Molili smo se da prihvati Isusa.

U toku trećeg dana lečenja u bolnici, moj otac se probudio iz kome, ne sećajući se šta mu se dogodilo. Pitao je, zašto se nalazi u bolnici. Tri sata kasnije, umro je. Samo Bog zna šta se nalazilo u umu moga oca u tim njegovim poslednjim trenucima. Međutim, veoma sam zahvalna Bogu, što je mom ocu pružena ta poslednja prilika da se pokaje.

Posle trećeg odgovora na molitve, moje srce je bilo privučeno Bogu. Shvatila sam da Bog zaista sluša naše molitve i uslišava ih.

Ljudi bi trebalo da se mole. Da se mole za svoje porodice, za svoju decu, svoje roditelje, svoje susede. Bog čuje i odgovara na iskrene molitve svoje pravedne dece.

Deo darova trinaeste Subote ovog tromesečja ići će za izgradnju društvenog centra u Rostovu na Donu. Pridružite se molitvama za ovaj centar, kao i u prilaganju subotnoškolskih misionarskih darova, da bi se pomoglo širenje Božje reči širom sveta. 🌍

U Subotu nema nastave

Nikita Kirkačev, 22

Moja majka koja je bila vernica Hrišćanske adventističke crkve poučavala me je o Bogu, kada sam bio dečak. Međutim, otac mi je branio da odlazim u crkvu. Rekao mi je da mogu da činim šta želim, kada budem napunio 18 godina. Ali do tada, morao sam da mu budem poslušan.

Kada sam napunio 18 godina, otišao sam iz svog doma da bih studirao arhitekturu na univerzitetu u gradu Rostov na Donu na jugu Rusije. Prvo što sam uradio pošto sam otpakovao svoje stvari, bilo je da potražim najbližu Adventističku crkvu. Tada sam počeo pažljivo da proučavam Bibliju i svetkujem Subotu.

PROBLEMI ZBOG SUBOTE

Skoro trenutno, naleteo sam na probleme sa univerzitetom. Profesori su počeli da mi šalju pisma, svaki put kada bih Subotom odsustvovao sa nastave. Odsustvovao sam sa svih časova Subotom, tako da sam dobio puno pisma-opomena. Student koji dobije mnogo opomena, rizikuje da bude izbačen.

Moj otac je bio veoma ljut kada je saznao da sam odlazio u crkvu umesto na

nastavu. Grdio me je u jednom dugačkom telefonskom razgovoru. Optuživao me je da sam uključen u religioznu sektu. Shvatio sam, da je smatrao da ću zaboraviti na Boga, kada budem imao 18 godina i počeo da studiram. Rekao sam svom ocu da ga volim, ali da Boga volim još više i želim da Mu budem poslušan.

Moja majka je bila srećna što sam Boga stavljao na prvo mesto. Čitala mi je knjigu proroka Isaije: "Ne boj se, jer sam Ja s tobom; ne plaši se, jer sam Ja Bog tvoj; ukrepiću te i pomoći ću ti, i podupreću te desnicom pravde svoje." (Isaija 41,10) Moja majka se molila za mene, a i ja sam se takođe molio.

Pitao sam dekana na fakultetu za mogućnost da ne pohađam nastavu Subotom. Međutim, dekan je rekao da ne može da napravi izuzetak zbog mene. Rekao je da bi ga drugi studenti optužili da ima svog miljenika.

Bez ikakve druge opcije, rešio sam da pitam svakog profesora ponaosob za dozvolu da nadoknadim nedolazak na nastavu Subotom, nekim drugim danom. Ovakav pristup je funkcionisao nekih dve godine. Za mnoge ispите koji su takođe padali u Subotu, bila mi je data prilika da ih polažem neki drugi dan u toku sedmice.

Moje kolege sa nastave nisu me u početku razumevale. Međutim, ubrzo su počeli da me podržavaju i govore u moju zaštitu, obraćajući se profesorima. Nekoliko profesora me nije volelo. Nisu razumevali zašto sam izabrao crkvu umes-

Brze činjenice

- Današnji Rostov na Donu izgrađen je na nekadašnjem Tanaisu, starogrčkom gradu koji je kasnije postao grad utvrđenje Tana pod Mlečanima, a nazvan je Azak u vreme Otomanske imperije.
- U gradu i okolnim oblastima nalazi se raznoliko duhovno nasleđe. Dominatna je Ruska pravoslavna crkva, međutim, postoji i značajan broj vernika Katoličke crkve, vernika jevrejske zajednice, budista, jermenskih hrišćana, kao i protestanata.
- Nekoliko poznatih pisaca povezuje se sa Rostovom na Donu, među kojima su Anton Čekov, Mihail Šolokov, Aleksandar Puškin, Maksim Gorki i Aleksandar Šolženjicin.

to studije. Postao sam zabrinut da ne budem izbačen. Znao sam da je obrazovanje bilo značajno mome ocu, i nisam želeo da ga razočaram.

ULTIMATUMI

Jednoga dana, dekan me je pozvao u svoju kancelariju i pred mene stavio ultimatum kojeg sam se plašio. "Ako budeš izostao samo sa još jednog časa u Subotu, bićeš isključen sa univerziteta."

U crkvi smo se molili za Božje vođstvo u ovoj situaciji. Dva pastora su otišla da posete dekana i objasne zbog čega sam izostajao sa nastave u Subotu. Bog je intervenisao. Dekan je rekao da mogu da ostanem, pod uslovom da se angažujem u vannastavnim aktivnostima na univerzitetu. Tražio je da pomognem i organizujem nekoliko zdravstvenih predavanja.

Prilike su se malo umirile za neko vreme. A, onda je dekan napustio fakultet, a moji problemi ponovo počeli.

Najveći problem bio je, kada je jedna profesorka odbila da mi dozvoli da polažem ispit, jer nisam bio ni na jednom njenom času u toku celog semestra, pošto je sva nastava održavana subotom. Moje kolege su mi dale materijal sa njene nastave i obavezne semestarske radove koje su uradili. Kada sam profesorki objasnio zašto ne mogu da idem na polaganje završnog ispita u Subotu, rekla je: "Dođi na nastavu u Subotu ili nemoj da dolaziš uopšte."

Mislio sam da je to kraj mog obrazovanja. Dekan mi nije pružio podršku, a ni profesorka nije želela da pomogne, jer je završni ispit stavila u Subotu.

Vapio sam Bogu da interveniše.

PROMENA SRCA

Ubrzo posle molitava, profesorka je prolazila pored mene hodnikom. A, onda je zastala i okrenula se prema meni i rekla: "Dođi u moju kancelariju i pokaži mi svoj rad."

To je bila ona profesorka koja je odbijala da celog semestra radi sa mnom. Odjednom, sada je postala voljna da pogleda moj rad. Bog je delovao na njeno srce. Položio sam njen predmet.

Kroz ove izazove sa kojima sam se suočavao zbog Subote, naučio sam da sledim Boga i u potpunosti se predam Njemu. Zahvalan sam što mi je ojačao poverenje i nadu za budućnost.

Uskoro ću diplomirati i naći posao. Ne plašim se budućnosti iz dva razloga. Bog je bio veran u ispunjavanju svog obećanja da će me podržati svojom pravednom desnicom. Poslednji ispit pre diplomiranja, najavljen je u radni dan.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju društvenog centra u Rostovu na Donu, u kome će studenti poput mene, moći da se okupljaju i razgovaraju o Isusu. Hvala vam što podržavate Jevanđelje svojim subotnoškolskim misioniskim darovima.

Šetnja po groblju

TADŽIKISTAN | 18. novembar

Surajo Kuđamkulova, 34

Kao tinejdžerka Surajo je dve godine odlazila u Adventističku crkvu. Kada je napunila 18 godina, prestala je da odlazi u crkvu i vremenom zaboravila na Boga, posvetivši se svojoj karijeri medicinske sestre. A onda, se udala. Međutim, brak nije doneo sreću kojoj se Suraja nadala. Njen suprug se koc-kao, koristio drogu i često je tukao.

U vreme jednog trenutka tuge, Surajo je pronašla Bibliju, koju joj je neki adventista godinama ranije poklonio. Otvorila je nasumično i pročitala. "Šta je još trebalo činiti vinogradu Mojemu šta mu ne učinih? Kad čekah da rodi grožđem, zašto rodi vinjagom?" (Isaija 5,4)

Pročitala je ovaj stih nekoliko puta.

Suze su ispunile Surajine oči. Osećala je da joj Bog govori da je ona bila vinograd Gospodnji, ali da Ga je izneverila. Pomolila se.

"Bože, ako treba da ostanem sa svojim suprugom, učini molim Te, da prestane da me tuče, i učini da možemo zajedno da Te slavimo. Ako treba da ga ostavim, omogući mi da na miran način to učinim, jer želim da idem za Tobom."

Kratko vreme posle ove molitve, Surajo je izjavila svom suprug: "Volim nekog više nego tebe, nekog ko je više od obične osobe."

Prekinuvši je pobedonosno, suprug joj je odgovorio: "Znao sam, da postoji neko drugi!"

"Ne, to nije tako kao što misliš. Ja volim Isusa, i želim da Ga i ti zavoliš", odvrtila je Surajo.

"Ti treba da voliš Muhameda, on je naš prorok, a ne Isusa," odgovorio je njen suprug.

"Nije stvar u tome ko je prorok, Isus je više od proroka. On je naš Spasitelj."

OPASNA ODLUKA

Nekoliko dana kasnije, Surajin suprug u stanju drogiranosti, izgubio je pozamašnu sumu novca u kladionici. Odlučio je da bi radije išao u zatvor, nego da se suoči sa sramotom, da ne može da plati svoje dugove. Tako je odlučio, dok je još bio pod uticajem droge, da će najlakše otići u zatvor, ako ubije Surajo. Pozvao ju je u jednu kasnu noćnu šetnju.

Mesec je bio tako lep, da Surajo nije obraćala pažnju na dugu šetnju. Bila je iznenađena kada je videla da idu prema

groblju. A onda, osetila je nešto oštro i hladno na svom vratu. Bio je to nož! Njen suprug je pokušao da joj prereže vrat!

Surajo je u tom trenutku zgrabila njegovu ruku i rekla: "Zašto pokušavaš da me ubiješ? Nije vredno ići u zatvor zbog mene."

Došlo je do komešanja i braneći se, ruka joj je na nekoliko mesta bila posečena. Tada je glasno zavapila Bogu: "Isuse, spasi me! Zaustavi ga!" Zatim je izgubila svest.

Probudila se u svom krevetu nekoliko sati kasnije. Suprug je rekao da ju je doneo kući. Ona mu je istog trenutka rekla, da više ne želi da živi sa njim. Nije se opirao i par se razišao.

Prošlo je nedelju dana od trenutka u kome je Surajo obećala da će slediti Boga, ako joj pomogne da se na miran način razvede. Međutim, zaboravila je na svoje obećanje da će slediti Boga.

Surajo je iznajmila stan, i našla posao kao medicinska sestra, i počela da radi u noćnoj smeni u bolnici. Tada se setila svog obećanja. Počela je da se moli: "Ako želiš da idem za Tobom, kaži mi u koju Crkvu da idem? Koja je ona prava, ona u kojoj si Ti?"

POGREŠAN AUTOBUS

Jednog subotnog jutra, posle duge noći u bolnici, Surajo je nenamerno ušla u pogrešan autobus. Nije primetila svoju grešku, dok autobus nije stigao do poslednje stanice. Pogledala je oko sebe, pokušavši da shvati gde se nalazi. Spazila je zgradu Adventističke crkve tačno prema sebi. Shvatila je, da to što je ušla u pogrešan autobus, nije bilo slučajno; Bog ju je doveo na ovo mesto, tamo gde je bila adventistička crkva.

Bilo je subotno jutro, i bogosluženje tek što je bilo počelo. Surajo je ušla u

Misionske informacije

- Tadžikistan je planinska zemlja u centralnoj Aziji, bez izlaza na more, sa oko 8 miliona stanovnika. Većina ljudi su etnički Tadžici, koji govore tadžik, dijalekat persijskog jezika.
- Pošto su bili deo Sovjetskog Saveza 70 godina, mnogi Tadžici govore i ruski jezik.
- 70% populacije je ispod 30 godina starosti.
- Nacionalni sport u Tadžikistanu je "guštigiri" tradicionalni oblik rvanja.

zgradu i shvatila da je to upravo bilo mesto na kome je Bog želeo da i ona bude. Od tada, nikada više nije napustila crkvu.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za programe svedočenja u Tadžikistanu, zemlji sa 8 miliona stanovnika, ali samo sa 204 adventističkih hrišćana.

Hvala vam što se sećate Tadžikistana u svojim molitvama, i prilikom prilaganja subotnoškolskih misionskih darova. 🌐

Detaljnije informacije o Surajo možete pročitati na adventističkom misionskom veb sajtu bit.ly/Jesus-in-Tajikistan i dečiju priču o njoj na stranici 22 dečijeg misionskog časopisa.

Dopreti do momaka preko fudbala

TADŽIKISTAN | 25. novembar

Bahridin Sanginov

i manje provode vremena, igrajući kompjuterske igrice.

NOVI NAČIN SVEDOČENJA

Ovaj fudbalski tim je deo napora koje Adventistička crkva ulaže da dopre do svojih suseda u Tadžikistanu, zemlji u centralnoj Aziji. Ovo je pretežno islamska zemlja sa samo 204 adventističkih hrišćana. Više od 1,000 vernika crkve napustilo je Tadžikistan usled nestabilnosti u protekloj dekadi. Vođe Crkve kažu da je teško svedočiti o Isusu, zato što su javne evangelizacije zabranjene.

Međutim, crkvene vođe se nadaju, da će nakon 18 ljudi krštenih u toku 2016. godine, kao rezultat molitava i različitih programa, Crkva početi da napreduje. Crkvene vođe rade na razvijanju različitih pro-

grama, kao što je ovaj sa fudbalskim timom, rade na osnivanju škole engleskog jezika, zdravstvenim predavanjima, na širenju porodičnih vrednosti. Podržavaju, takođe, rad malog, ali popularnog biciklističkog kluba.

Ovi programi daju mogućnost za razvijanje prijateljstava sa komšilukom, i doprinose poboljšavanju uslova u društvu.

Bahridin je odmah prihvatio ideju da radi sa decom i stvara prijateljstva koja se prostiru i da njihovi roditelji.

Momci iz komšiluka koji igraju fudbal predvođeni adventističkim fudbalskim trenerom u Tadžikistanu, osim što se brinu da ne zarade žute ili crvene kartone, brinu se i da ne dobiju specijalne plave kartone. Trener Bahridin ih kažnjava plavim kartonima, kada čuje da je neki igrač izrekao neku psovku. Ako igrač dobije dva plava kartona, trenutno izlazi iz igre.

Roditeljima se sviđa ta disciplina koju Bahridin sprovodi sa svojim igračima. Primetili su da im deca više pomažu kod kuće, zbog discipline koju su naučili na fudbalskom terenu. Momci manje psuju

Misionске информације

- Tadžikistan sebe smatra sekularnom državom sa ustavom koji omogućavaju slobodu religije, međutim, 98% stanovništva je islamske veroispovesti.
- Prvi adventisti koji su došli u Tadžikistan bili su 1929. godine Ivan i Vasili Kosmjinin.
- U Tadžikistanu ima samo 204 adventistička hrišćanina, što predstavlja razmeru od jednog adventiste na svakih 39.215 ljudi. Vernici traže nove ideje da bi, na praktičan način doprli do svojih bližnjih, a Bog otvara vrata.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za program svedočenja ljudima uz pomoć fudbalskog tima.

SLUČAJNA MISIJA

Fudbalski tim igra na terenu blizu jedine adventističke zgrade u glavnom gradu Tadžikistana, Dušanbeu. Tim je formiran 2015. godine, kada su deca iz komšiluka videla kako Bahridin

igra, zatraživši od njega da im bude trener. Bahridin je odmah prihvatio ovu ideju, da radi sa decom i da stvara prijateljstva koja mogu da se prošire i na njihove roditelje. Njegov projekat nije zahtevao mnogo troškova - samo 3 fudbalske lopte, zviždaljku i štopericu.

Nešto kasnije, dobio je sertifikat Azijske fudbalske konfederacije, vrhovnog fudbalskog tela u Aziji, da može da trenira decu.

On trenira decu dva do tri puta sedmično pripremajući ih za utakmice. Svaki trening od 90 minuta otpočinje 15-minutnom duhovnom poukom.

Momci uzrasta od 11-13 godina, prestali su da upotrebljavaju drogu ili druge štetne supstance, baveći se redovno sportom.

Nijedan plavi karton zbog psovanija nije bio pokazan u utakmici koju je adventistička misija posmatrala. Momci su odlučno trčali za loptom, dok je blaga kiša sipila. Širokim osmehom prihvatili su sve savete koje im je trener upućivao. Ovu utakmicu posmatralo je nekoliko momaka, sa vidljivom željom da budu pozvani da igraju. Bahridin je rekao da će ovi momci koji su posmatrali utakmicu imati priliku da se pridruže timu.

Posle odigranih utakmica, roditelji pozivaju trenera u svoje domove na čaj i razgovor.

“Roditeljima je drago što njihova deca ozbiljno treniraju. Često dolaze i kažu mi, zaista nam je drago što ste organizovali ovaj tim, sklonili našeg sina sa ulice, stavljajući ga na pravi kolosek.”

Molimo vas da se molite za fudbalski tim, ne da bi dobijao utakmice, već da zadobija srca. Hvala vam što podržavate programe u Tadžikistanu i širom sveta, svojim subotnoškolskim, misionerskim darovima.

Da li je vredno biti dobar?

UKRAJINA | 2. decembar

Roman Prodanjuk

Toma je biznismen u Gruziji. Uštedeo je 15.000 dolara i želeo da kupi nova kola. Osećao je ogromnu potrebu da novac da nekim rođacima koji su prolazili kroz teškoće. Iako je pokušavao, nije mogao da se oslobodi tih misli. Te misli su ga držale budnim noću i otežavale mu da se usredsredi na posao koji je obavljao tokom dana. Kao da mu je neko govorio da pomogne svojim rođacima.

Na kraju je popustio. Posredstvom nekog prijatelja, pronašao je sezonske poslove za svoje rođake, u Holandiji. Platilo je troškove njihovih avionskih karata do Holandije, i podelio im ostatak novca.

Rođaci su bili zapanjeni, tim njegovim delom. "Kako možemo da ti zahvalimo", pitali su.

"To nije baš poklon. Radite i vratite mi novac, a onda ću moći da kupim kola."

RAZOČARAVAJUĆI DUŽNICI

Posle nekog vremena, rođaci su počeli da zarađuju novac u Holandiji. Toma je

zatražio da mu vrate dug, međutim, odbili su. Prestali su da se javljaju na njegove telefonske pozive.

Toma je bio ljut. Odleteo je u Holandiju i rekao svom poslovnom prijatelju koji je zaposlio rođake, da stopira isplatu njihovih plata, dok ne namiri svoj dug. Zatim je odleteo u Gruziju sa 15.000 dolara. Međutim, nešto je pokvarilo njegove planove da kupi kola. Neko je ukrao polovinu novca.

Jednog dana Toma je bio na poslovnom putu u Kijevu, glavnom gradu Ukrajine. Primetio je više desetina dece u parku, koja su se igrala. Približio se, i saznao od odrasle osobe koja je brinula o toj deci, da je Hrišćanska adventistička crkva preko puta ulice, organizovala poseban dečiji festival za svu decu iz komšiluka. Odrasla osoba predstavila se kao pastor Roman.

Toma ispunjen negativnim mislima o svojim rođacima, odmah je ispričao svoju priču, kako je njegovom dobrom delu bilo uzvraćeno zlom. "Šta vi mislite o tome", pitao je svog sagovornika. "Da li je vredno posle svega biti dobar i činiti dobro?"

Nekoliko biblijskih tekstova došlo je pastoru na um, u tom trenutku.

Pastor Roman se okrenuo Tomi i rekao: "Mislim da ste izostavili jedan važan detalj iz vaše priče. Pre nego što ste pomogli svojim rođacima, oni su krivili Boga za svoje siromaštvo, zar ne?"

"Kako ste znali", upitao je Toma iznenađen. "Upravo je tako bilo!"

Brze činjenice

- Ukrajina, nekada deo Sovjetskog Saveza danas je najveća država koja je potpuno u Evropi. Ona ima populaciju od 42,5 miliona stanovnika.
- Vekovima je ova plodna zemlja bila nazivana "svetskom žitnicom". Ukrajina je jedna od najvećih svetskih izvoznika pšenice. Ova država ima i veliki industrijski sektor.
- Žitelji jednog dela Ukrajine osećaju ozbiljne posledice zagađenja vazduha i vode, od kojih su hiljade ljudi umrle, prouzrokovanog trovanjem radijacijom, usled eksplozije koja se dogodila u nuklearnom reaktoru u Černobilju 1986. godine.

"Ja to znam, zato što je to zapisano u Bibliji: "Bože sačuvaj! Nego Bog neka bude istinit, a čovek svaki laža, kao što stoji napisano: Da se opravdaš u svojim rečima, i da pobediš kad ti stanu suditi." (Rimljanima 3,4).

"Vaši rođaci krivili su Boga za svoje siromaštvo, međutim, Bog im je dao priliku da zarade dosta para i otpočnu nov život." Pastor se posle ovih reči nije zaustavio. "Druga stvar koju mi niste rekli je, da su rođaci potrošili sav novac kada su se vratili u Gruziju, optuživši ponovo Boga za svoje siromaštvo."

"Upravo se tako dogodilo! Ali, kako ste vi to sve znali?" Ja to znam zato što je i to zapisano u Bibliji: "Blago koje se taštinom teče umanjuje se." (Priče Solomunove 13,11 – I deo)

IZNENAĐUJUĆE PROROČANSTVO

"Postoji još jedna poslednja stvar koju mi niste rekli. Kada ste se vratili u Gruziju, gorko razočarani posle svog puta u Holandiju, vaš biznis počeo je da cveta."

"Kako ste sad ovo znali", pitao je Toma. Imao sam toliko uspeha u poslu, da sam bio duboko iznenađen."

Znam zato što je zapisano u Pričama Solomunovim: "Gospodu pozajma ko poklanja siromahu, i platiće mu za dobro njegovo." (Priče Solomunove 19,17)

Toma je bio zadivljen onim što je čuo, ali nije mogao da shvati celokupnu sliku. Pitao je pastora da mu približnije objasni.

Pastor Roman je objasnio: "Vaši rođaci bili su siromašni i optuživali Boga za svoje probleme. Bog je odlučio da im ukaže priliku, tako da nemaju prava da Ga optužuju na Dan Suda. Bog je tražio nekog, da im da novac. To je bio trenutak kada vam je Duh Sveti govorio da pomognete rođacima. Osetili ste takvu želju da im pomognete, da niste mogli tome da odolite. Međutim, vaši rođaci bili su nepošteni i nisu iskoristili priliku. Tako da na Dan Suda neće moći da se opravdaju rekavši, da im Bog nije dao priliku. I vi ćete se, takođe, pojaviti na Dan Suda, i možda ćete želeti da pitate - zašto si Bože učinio dobro i milost mojim rođacima, a ne meni? Bog će odgovoriti: Šta ti Ja dugujem? Iako tvoji rođaci nisu bili pouzdani, Ja sam ti vratio zajam. Vratio ti se novac koji si dao."

Na te reči, Toma je zaplakao, "Bog mi nije samo vratio novac, On mi je vratio triput više!"

Pastor Roman je tiho upitao, "Dakle, da li je vredno činiti dobro?"

"Da", odgovorio je Toma. "Ne postoji nijedan drugi način na koji ova celokupna situacija može da se sagleda."

Hvala vam što ćete u svojim molitvama da se setite adventističkih pastora koji obavljaju svoju misiju svedočenja drugim ljudima i što ćete podržati svojim darom misiju Hrišćanske adventističke crkve. 🌐

Roman Prodanjuk predsednik je Kijevske oblasti Hrišćanske adventističke crkve.

Svedočiti o Isusu u vozu

UKRAJINA | 9. decembar

Nikolaj Žukaljuk, 84

Biti hrišćanin ne znači samo rečima ispovedati svoja verovanja, to znači živeti takvim životom, na pravi način, da bi ljudi koji su oko nas, kada nas posmatraju, mogli da vide da smo drugačiji. A onda, obično postavljaju pitanja, a vi možete poletno odgovarati, jer znate odgovor. Međutim, ako vas niko ništa ne pita, onda nemate razlog da pričate.

AKTIVNI PROPOVEDNIK

Ja iznalazim mogućnosti da navedem ljude da me nešto pitaju. Smatram da nije u redu, otpočeti razgovor diskusijom o Suboti ili nekoj drugoj doktrini. Umesto toga, želim da ljudi vide, da imam nešto što im je potrebno.

Pre neki dan, ukrcao sam se u voz u Lavovu za noćno putovanje do Kijeva, glavnog grada Ukrajine. Rezervisao sam krevet u kupeu za dve osobe u kušet vagonu, a druga osoba sa kojom sam delio kupe, bila je žena.

Kada smo se upoznali, rekao sam: "Upoznajmo se, jer ćemo provesti putujući nekoliko sati. Da li ste iz Lavova, ili ste u Lavovu bili zbog posla? Upitao sam gospođu.

Žena je odgovorila: "Ja nisam iz Lavova, ja sam iz Kijeva i sada putujem kući." Nasmehio sam se i rekao: "Ja sam iz Lavova i putujem u Kijev."

"Zašto idete u Kijev", upitala je ljubavno i radozvalo.

Rekao sam joj da sam bivši crkveni službenik i da imam puno prijatelja širom sveta. Kada moji prijatelji dođu u Ukrajinu, ponekada me pozovu da se susretnemo u Kijevu. Rekao sam joj, da strancima obično više odgovara da dođu u Kijev, i zaista se radujem što ću ih videti. Ovim rečima, izneo sam kratku istoriju svog života.

POKRETANJE INTERESOVANJA

Moje reči zainteresovale su ženu. Rekla je: "Zovem se Nađa. U Kojoj crkvi ste radili?"

Nisam joj odmah odgovorio. Umesto odgovora, nasmehio sam se i upitao: "A u koju crkvu vi odlazite?"

"Ne idem ni u jednu Crkvu, ali sebe smatram pravoslavkom", odgovorila je. Gospođa Nađa je objasnila da radi kao psiholog, i da se specijalizirala za rad sa osobama koje su bile traumatizovane aktuelnim sukobom u istočnoj Ukrajini. Zatim je rekla: "Shvatila sam da niste

Misionske informacije

- Većina žitelja Ukrajine sebe smatra pravoslavnim hrišćanima. 2,2% populacije su hrišćani protestantskih crkava, 2% je katoličke vere, a 1% Islamske veroispovesti. Oko 11% populacije sebe ne svrstava ni u jednu religioznu grupu.
- Oko 47.500 adventističkih hrišćana živi u Ukrajini. Ovaj broj predstavlja nešto malo manje od polovine ukupnog broja vernika u diviziji. To znači da je u Ukrajini odnos od 1 adventističkog hrišćanina na svakih 900 ljudi.

pravoslavni hrišćanin. U čemu je razlika između vaše Crkve i Pravoslavne?"

"Pravoslavni hrišćani odžavaju bogosluženje u nedelju, mi održavamo bogosluženje Subotom."

"Na šta mislite, kada kažete da bogosluženje održavate subotom?"

"Da li ste ikada čitali Bibliju", pitao sam je.

"Da, naravno da jesam."

"Da li ste čuli za Deset zavovesti?"

"Jesam", odgovorila je zamišljeno. "Ne kradi, ne ubij..."

"Dobro, četvrta zapovest govori o Suboti", rekao sam.

Razgovor se dalje nastavio. Shvatio sam da bi tako mogli da razgovaramo celu noć, tako da sam predložio da malo odspavamo. Gospođa Nađa je želela da sazna još više informacija, i upitala me je, gde bi u Kijevu, u kojoj knjižari, mogla da pronađe neku od mojih knjiga, jer sam tokom razgovora spomenuo da sam autor 15 knjiga.

OSTATI U KONTAKTU

Gospođa je izrazila razočarenje, kada sam joj rekao da knjige nisu široko pro-

davane. Međutim, obećao sam da ću joj poslati poštom neku knjigu, ako mi ostavi svoju adresu.

Napisala mi je svoju adresu i telefon. Kada smo stigli u Kijev, narednog jutra, upoznala me je sa svojim suprugom koji je čekao na železničkoj stanici.

Ona i njen suprug pomogli su mi da nosim svoj prtljag do stanišne čekaonice, rekavši, da ih, ako niko ne dođe po mene, slobodno pozovem.

"Pobrinućemo se za vas", rekla je gospođa Nađa.

Ovo je misionско svedočenje! Sada imam novu prijateljicu koja je željna da još više sazna o Bogu i Njegovim istinama. Nastaviću da održavam poznanstvo sa njom.

Vaša misionска darovanja omogućiće da se obezbedi literatura za ljude širom sveta, koji su gladni da saznaju istinu. Hvala vam što ćete imati misiju crkve u svojim molitvama i što ćete priložiti svoja misionска darovanja. 🌐

Nikolaj Žukaljuk ima 84 godine. On je bivši predsednik Glavnog odbora Hrišćanske adventističke crkve u Ukrajini. Zbog svoje vere, bio je u zatvoru u dva navrata za vreme bivšeg Sovjetskog Saveza. Više informacija o njemu, možete da pročitate na adventističkom misionском vebsajtu bit.ly/nikolaizhukalyuk.

Tri molitve

Nadežda Raja, 54

nedelja kao što je moj pravoslavni komšiluk smatrao?

Moja majka mi je rekla da odem u obližnji grad i potražim određenog sveštenika. "On je iskrena osoba, reći će ti istinu", kazala mi je

RAZGOVOR SA SVEŠTENIKOM

Pronašla sam sveštenika i iznela mu svoju dilemu, rekavši: "Kupila sam Bibliju, koja izgleda adventistička, želim da je uporedim sa vašom pravoslavnom." Sveštenik je zatražio od nekoga da mu donese Bibliju. Dok smo čekali, pitala sam ga: "Šta Biblija kaže koji je pravi dan za bogosluženje?"

Odgovorio mi je: "Ako želiš da kupiš Bibliju, pogledaj sama."

"Ne, molim vas, kažite mi. Želim da to čujem od vas." Molila sam ga, međutim, odbijao je da mi da jednostavan odgovor.

Konačno je neko doneo Bibliju, i ja sam platila svešteniku 30 rubalja, što je bila značajna suma u to vreme. Strah me je obuzeo, dok sam napuštala pravoslavnu crkvu, jer pitala sam se šta će moj suprug reći, kada bude saznao da sam potrošila toliko para na Bibliju.

Odlučila sam da odmah ne idem svojoj kući, već da najpre odem svojoj majci. Tokom puta, susrela sam se sa svojim starijim bratom i ispričala mu celu priču. Uporedili smo obe Biblije, još na ulici, i videli da su tekstovi isti u obema knjiga-

Moj suprug i ja živeli smo pored adventističke crkve. Često sam mogla da vidim ljude, kako ulicom idu, držeći svoje Biblije priljubljene uz grudi. Počela sam da razmišljam da mi nešto nedostaje u životu, jer nisam znala šta Biblija govori. Ovo se sve dešavalo u vreme oko kolapsa Sovjetskog Saveza. Biblije nisu bile dostupne i ja je nisam imala.

Želeći da je više upoznam, tajno sam posećivala jednu adventističku porodicu i slušala ih dok su čitali Bibliju. Nisam želela da iko to sazna, jer su se ljudi u mom gradu rugali adventistima.

BIBLIJA KOJA NIJE PRAVOSLAVNA

Nakon nekog vremena, zatražila sam od te adventističke porodice jednu Bibliju. Dobila sam jednu. Bila sam iznenađena, jer je izgledalo da se Subota pojavljuje na svakoj stranici. Mislila sam, ovo sigurno nije neka pravoslavna Biblija.

Postala sam radoznala oko toga, koji je bio pravi dan bogosluženja. Da li je to bila subota kao što je u Bibliji pisalo, ili

ma. Razmišljala sam u strahu, šta sam to učinila? Potrošila sam puno para, a Biblije su bile iste. Molila sam se da moj suprug to ne sazna.

Nekoliko trenutaka kasnije, moj brat je izjavio da želi moju novu Bibliju i dao mi je 30 rubalja. Nisam mogla da verujem! Bog je odgovorio na moju molitvu!

ODBOJNI SUPRUG

Moj suprug nije podržavao moju želju da postanem adventista. Nismo odlazili ni u jednu Crkvu, i on nije želeo da to počne da čini sada. Počela sam da se molim za njega.

U vreme kada sam bila krštena, veliki kožni osip pojavio se na leđima mog supruga. Bilo je to teško i samo posmatrati. Svaki put kada sam mu ispirala rane, tražila sam od Boga pomoć. Sećam se da su moje suze padale po njemu, dok sam se molila, govoreći: "On je moj suprug i ja ga volim." Neko vreme je prošlo, a onda, jednog dana, dok sam ispirala njegova leđa, uzviknula sam: "Šta se to dogodilo sa tvojim osipom?"

Moj suprug je odgovorio da ne zna. Osip je u potpunosti iščezao.

Posle ovog događaja, suprug je počeo da razmišlja o besu koji je osećao prema meni, kada sam mu spomenula crkvu. Jedne noći usnio je san u kome je video Drugi Hristov dolazak. Osetio je kako se zemlja trese pod Njim. Probudio se, okrenuvši se prema meni i upitao: "Da li imamo vremena da budemo kršteni?"

Moja duga molitva bila je uslišena. Moj suprug je kršten 10 godina posle mene.

STARA PRIJATELJICA

Zatim, počela sam da se molim za jednu dragu prijateljicu iz školskih dana. Nisam je videla dvadeset godina, a molila sam se za njeno spasenje. Jednog dana, moj suprug i ja otputovali smo u

Brze činjenice

- Moldavija je jedna od najsiromašnijih država Evrope. Njena primarna industrija je poljoprivreda.
- Zvanični jezik u Moldaviji je rumunski. Jezik sličan italijanskom, francuskom, španskom i portugalskom.
- Glavni grad Moldavije je Kišinjev, u kome živi 500.000 ljudi.
- Tranta (oblik rvanja) je nacionalni sport u Moldaviji.

glavni grad Moldavije na specijalnu svečanost u glavnoj adventističkoj crkvi. Na svečanosti, moja prijateljica, za koju sam se molila, naišla je na mene. Upitala sam je: "Šta ti radiš među svim ovim adventistima?"

Odgovorila mi je: "Ja sam, takođe, adventista."

"Ali, kako", pitala sam je.

"Ti si mi pre 20 godina rekla da je Hrišćanska adventistička crkva, prava Crkva."

"To nije moguće! Ja tada nisam ni znala za adventiste."

Insistirala je na tome da sam je ja upozнала sa Crkvom.

Posle tog našeg razgovora, moja prijateljica je krenula na duhovno putovanje, koje ju je dovelo do Adventističke crkve.

Bog je odgovorio na moju molitvu za njeno spasenje 20 godina pre nego što sam to od Njega zatražila.

To je sila molitve.

Sada se molim za zdravstveno odmaralište iz sovjetskog doba, koje Adventistička crkva želi da pretvori u izviđački kamp i oblasni centar, novcem koji će biti dobijen od darova 13. Subote ovog tromesečja. Pridružite mi se podupirući ovaj značajni projekat. 🌍

Parnica protiv Boga

Viktor Buftek, 40

Život je bio težak u mojoj otadžbini Moldaviji, u kojoj sam radio kao državni tužilac. Kupio sam poljski pasoš na crnom tržištu, i preselio se u Irsku, da bih otpočeo bolji život.

A, onda saznao sam da je moj moldavski prijatelj bio adventistički hrišćanin

NAPORNI PRIJATELJ

Aleksandar me je dovodio do besnila svojim stalnim čitanjem Biblije. Kad god bih tvrdio da je verovanje moje crkve iz detinjstva bilo ispravno, Aleksandar bi otvorio svoju Bibliju i našao tekst koji bi pokazao da grešim. Nisam mogao da ga ubedim da svetkuje nedelju i jede nečistu hranu. Osećao sam se kao da imam veliki nedostatak, jer Aleksandar je svaki dan čitao svoju Bibliju. Rekao je da je pročitao celu Bibliju 8 puta, u 8 godina od svog krštenja. Ja nisam nikada čak ni otvorio Bibliju.

Izazvao sam Aleksandra da mi dokaže, da Biblija nije bila menjana u zadnjih 2.000 godina. Dao mi je 5 knjiga o arheologiji i istoriji Biblije. Čitao sam te knjige

dok sam putovao u Dablin na posao 90 minuta i sa posla natrag. Shvatio sam da Biblija nije bila menjana.

Onda sam odlučio i rekao da Aleksandar čita iz neke specijalne adventističke Biblije. Nabavio sam svoju Bibliju i upoređivao stihove. Sve je bilo isto.

DOKAZATI DA ALEKSANDAR GREŠI

Petkom uveče bio sam posebno uznemiren, kada bih video Aleksandra, kako se priprema za početak Subote. Nisam razumevao, kako Aleksandar, obični zavarivač, zna toliko mnogo o Bibliji. Odlučio sam da proučavam Bibliju sam, da dokažem da Aleksandar greši. Koristio sam svoje znanje iz prava, da bih našao neki dokaz i izgradio slučaj. Napisao sam 100 pitanja koja ću mu postaviti, među kojima je bilo:

- Zašto Subota a ne nedelja?
- Zašto ne jesti svinjsko meso?
- Zašto postoje proročanstva iz Danila 2. poglavlja?

PROMENJENO SRCE

Dok sam čitao Bibliju, našao sam odgovore na sva svoja pitanja. Moje oči bile su otvorene, i mogao sam da vidim, da je Crkva iz mog detinjstva, bila daleko od istine. Shvatio sam, da je trebalo da priznam da sam grešio, i da počnem da sledim Boga, počevši od svetkovanja Subote.

Aleksandar je bio iznenađen, kada sam mu rekao da želim da idem u crkvu sa njim. Kršten sam godinu dana kasnije.

Moja rodbina kod kuće, nije bila srećna, kada je saznala da sam promenio Crkvu. Moji prijatelji u Irskoj smatrali su da sam poludeo, međutim, ništa nije moglo da me zaustavi. Najznačajnija stvar u mom životu bila je želja da prebivam u Hristu i da hodam sa Njim.

VODEĆI ME PREMA POŠTENJU

Aleksandar je počeo da me opominje za moj poljski pasoš nabavljen na crnom tržištu, koji mi je omogućio da živim u Irskoj. Došao sam do zaključka da treba da budem poslušan kako Božjem, tako i ljudskim zakonima. Pocepao sam pasoš i bacio ga. Na taj način, ostao sam samo sa svojim moldavskim pasošem, koji mi nije omogućavao da živim u Irskoj. Bilo koji policajac koji bi me zaustavio, mogao bi da me deportuje izvan Irske.

Molio sam se: "Ne znam, da li želiš da ostanem ovde ili da se vratim u svoju zemlju, ali neka bude Tvoja volja."

U to vreme nisam imao posao, i izgledalo je nemoguće naći posao bez pasoša. Međutim, kratko vreme posle moje molitve, dobio sam ponudu da radim kao noćni čuvar u jednom fitness klubu. Bila mi je data i slobodna Subota.

Zatim sam se molio: "Bože, želim da plaćam porez kao svi ostali i želim da budem pošten. Želim da dam caru carevo."

Ušao sam u kancelariju poreske službe sa svojim moldavskim pasošem, odlučan da dobijem žiro račun, koji bi mi omogućio da plaćam porez. Ispred mene, stajao je neki par iz Letonije, koji je slabo govorio engleski. Službenik je dugo razgovarao sa njima. Postao sam nervozan, dok sam čekao u redu. Pitao sam se šta će mi

Misionske informacije

- 90% populacije Moldavije od 3.5 miliona ljudi, izjašnjavaju se kao pravoslavni hrišćani.
- Moldavija ima 9.000 vernika Hrišćanske adventističke crkve, i to predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 388 ljudi. Ovo predstavlja najveći odnos u evro-azijskoj diviziji.
- Dok sa jedne strane Moldavija ima 238 crkava, sa druge strane ima samo jednu adventističku školu u celoj državi. Ta škola nalazi se u jednom selu 80 km od glavnog grada.

službenik reći kada bude saznao, da u Irskoj živim ilegalno.

Kada je letonski par konačno otišao, pružio sam svoj pasoš službeniku, i objasnio mu da želim da dobijem žiro-račun, da bih mogao da plaćam porez. Službenik je samo pogledao na veliki red ljudi skupljenih iza mene i vratio mi pasoš, dajući mi formular koji je trebalo da popunim. Nije ni pogledao moj pasoš! Sedmicu dana kasnije, dobio sam putem pošte žiro-račun, i počeo da plaćam porez. Moji prijatelji nisu mogli da veruju da sam dobio žiro-račun.

Kada sam se nekoliko godina kasnije vratio u Moldaviju, irska poreska služba mi je čak vratila novac, od preplaćenih poreza.

U Moldaviji, stekao sam diplomu mastera, i sada radim kao pravni savetnik za jednu nemačku kompaniju. I dalje imam slobodne Subote i redovno plaćam svoje poreze.

Danas, Božjom milošću, poslušan sam Božjem i ljudskom zakonu, jer me je Bog obilato blagoslovio.

Program Trinaeste subote

➤ Početna pesma	"Blizu i daleko polja su puna žita", <i>Pesmarica hrišćanske adventističke crkve</i> , br. 358.
➤ Dobrodošlica	Vođa subotne škole
➤ Molitva	
➤ Program	"Otac se potpuno promenio"
➤ Dar	Zamolite decu, dok se dar prilaže, da pevaju pesmu "Pevaj, aliluja Gospodu" na ruskom jeziku (videti stranicu 27 iz časopisa <i>Dečije misije</i>)
➤ Završna pesma	"Dovedi ih Bože k Sebi", <i>Pesmarica hrišćanske adventističke crkve</i> , br. 653.
➤ Završna molitva	

Učesnici: 1 narator i 2 govornika, koji će predstaviti priču. Čovek i tinejdžerka.

[Beleška: učesnici ne moraju da uče napamet svoje delove, već da budu dovoljno upoznati sa materijalom, tako da ne moraju da čitaju sve iz skripte. Uvežbajte celokupni program, tako da učesnici mogu da se osele prijatno i po potrebi naglase ono što smatraju važnim]

Narator: Ovog tromesečja upoznali smo ljude iz Evro-azijske divizije, polja koje se prostire preko polovine sveta, preko dva kontinenta i širi se od polarnih oblasti na severu, do bujnih planinskih dolina i pustinja centralne Azije. Izazovi u ovom polju veliki su koliko i sama oblast.

Danas ćemo predstaviti priču iz jedne porodice. Međutim, dok budete slušali na koji način ih je Bog vodio, setite se kako je vodio vas i zamislite kako vodi milione ljudi u Evro-azijskoj diviziji. Dok razmišljate na taj način, pitajte Boga, na koji način možete da pomognete da se Jevanđelje širi, kako u ovom polju, tako i u vašem.

Otac se u potpunosti promenio

Dmitri Kostaš i njegova ćerka Anjila

[Neka odrasli čovek i tinejdžerka predstave ovu priču]

Anjila: Zovem se Anjila. Imam 18 godina i živim sa svojim roditeljima i 14-godišnjim bratom u jednom malom

gradu na severu Moldavije. Ovo je moj otac Dmitri. On je nekada stalno bio nervozan i neraspoložen.

Dmitri: Dobro jutro. Ja sam se školovao da budem nastavnik muzike.

Međutim, nisam mogao da nađem posao, tako da sam radio kao čuvar na privatnom jezeru. Moj posao bio je da hranim ribe i čuvam jezero od ilegalnih pecaraša.

Anjila: Kada sam imala dvanaest godina, jedna žena, vernica Adventističke crkve, došla je u našu kuću i pozvala mog brata i mene u crkvu. Majka nas je vodila u crkvu svake Subote otprilike godinu dana, međutim, moja baba i deda to nisu voleli. Govorili su: "Svako nam se podsmeva. Ovo je sramota!"

Majka je pozivala oca da dođe u crkvu sa nama, ali on je odbijao, plašeći se reakcije svojih roditelja. Imao je izgovor.

Dmitri: Imam druge poslove da obavljam. Nemam vremena za Boga. Možda ću imati vremena za Boga i crkvu kada budem završio velike radove oko kuće.

Anjila: To bi obično predstavljao kraj razgovora. Otac je bio umoran od slušanja priča o crkvi. Nikom nije bilo dozvoljavao da ide u crkvu. Žena koja nas je pozvala u crkvu, nastavila je da nas posećuje i da poziva, ali mi nismo išli.

Posle nekoliko meseci, otac je završio sa svim popravkama kuće i rekao:

Dmitri: Konačno! Sad imam slobodnog vremena.

Anjila: Ali, nije mario za Boga. Nije održao svoje obećanje da će ići u crkvu.

A onda, počele su da se dešavaju neobične stvari mom ocu. Počeo je da se plaši da ostaje sam u kući. Bio je nervozan i stalno je vikao. Dobio je visoki krvni pritisak i otišao lekaru koji mu je prepisao neke lekove, međutim, ništa nije pomagalo. Lekar nije znao šta više da preduzme.

Moja baba je savetovala oca da ode u obližnji manastir. Rekla je da će sveštenik znati u čemu je problem i da ne postavi ocu nijedno pitanje. Moj otac je odlazio u manastir nekoliko puta, međutim, ni to mu nije pomoglo.

Otac je počeo da traži odgovore na nekoj drugoj strani. Pitao je ljude sa kojima je dolazio u dodir o svrsi života. Jedna osoba sa kojom je razgovarao bio je starešina adventističke crkve. Posle njihovog razgovora, otac je prihvatio poziv da dođe u crkvu na nekoliko vikend predavanja. Kada se vratio kući, ispričao je sve mojoj majci.

Dmitri: Otišao sam na crkveni program i bio zaista zadivljen. Kada sam se vratio kući, rekao sam svojoj supruzi: "Hajdemo da odsad idemo u crkvu."

Anjila: Majka je bila iznenađena, ali bila je veoma srećna. I ja sam, takođe, bila srećna. Mislila sam da sanjam.

Naredne Subote krenuli smo zajedno u crkvu, i od tada išli smo svake Subote.

Dmitri: Međutim, ono što ne znaš Anjila, je to da sam se ja molio pre nego što sam odlučio da krenem u crkvu.

Nisam voleo to što sam često bio ljut ili uplašen. Delovalo mi je sve, kao da je to bio kraj mog života. Nisam pronalazio smisao u daljem životu. Osećao sam se kao da me nešto pritiska. Sada znam, da je sotona pokušavao da me odvрати. Želeo je da me ubije.

Jednog dana, kleknuo sam na svoja kolena i molio se. Znao sam da samo Bog može da mi pomogne. Rekao sam Mu: "Pomozi meni grešniku. Ne znam šta se dešava, ali molim Te pomozi mi svojom čvrstom rukom." Kada sam završio molitvu, osetio sam olakšanje, kao da je teret bio uklonjen sa mojih

pleća. Osetio sam glas koji mi je govorio: "Moraš da kreneš napred. Sve će biti dobro. Ja ću ti pomoći."

Anjila: Otišli smo u crkvu zajedno kao porodica. Pastor nas je pozvao da se pridružimo kršteničkom razredu. Svo četvoro – moj otac, majka, brat i ja, kršteni smo prošle godine.

Baba i deda nisu bili srećni zbog naše odluke. Smatraju da smo brat i ja primorani da idemo u crkvu. Baba je rekla mojim roditeljima: "Osramotili ste decu. Oni su mladi i život stoji pred njima. Ne izlaze na igranke, kako će se udati i oženiti?"

Rekla sam joj da igranke i brak nisu najznačajnije stvari u životu. Pozvali smo babu i dedu u crkvu, ali oni su odbili da dođu.

Zahvalna sam Bogu što je učinio čudo u životu mog oca. On se u potpunosti promenio. Više nije nervozan i zabrinut. Više nije onaj čovek, kakav je ranije bio.

On voli Boga i služi u crkvi kao đakon i organizator muzičkog života u našoj maloj crkvi.

Dmitri: Moja porodica i ja kršteni smo u starom sovjetskom zdravstvenom centru, kojeg Adventistička crkva pretvara u izviđački klub i oblasni crkveni centar.

Vaša današnja darovanja omogućiće da se taj kompleks renovira. Hvala vam što danas imate na umu Moldaviju i Evro-azijsku diviziju, dok prilažete svoja darovanja 13. Subote.

Narator: Deo darova 13. Subote, biće upotrebljen za posebne projekte u nekoliko država širom Evro-azijske divizije. Detalji su navedeni na poleđini vaše tromesečne subotnoškolske pouke. Tražite od Boga da vas uputi na koji način možete pomoći da se delo dovrši ovde i širom sveta, tako da Isus može da dođe.

[Prilaganje darova uz pratnju muzike]

Budući projekti 13. Subote

Narednog tromesečja upoznaćemo Inter-američku diviziju (IAD), koja će primiti blagoslove 13. Subote, od vernika Crkve širom sveta.

Projekti koji će biti u središtu:

- Evandeoski centar uticaja na antilskom adventističkom univerzitetu Majagez, u Portoriku.
- Međukulturni misioni centar i crkva na univerzitetu Južni Karibi u Marakašu na Trinidadu.
- Međukulturni misioni centar i bolnica u Tabasku u Meksiku.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Rusije, Kirgistana, Moldavije, Tadžikistana, Ukrajine, Kazahstana i Evro-azijske divizije (EAD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u svom internet pretraživaču.

Sledeći vebsajtovi mogu biti od koristi:

Russia: Wikitravel: bit.ly/wikiRussia

Lonely Planet: bit.ly/PlanetRussia

Moldova: bit.ly/wikiMoldova

Tajikistan: bit.ly/wikiTajikistan

Seventh-day Adventist websites:

Euro-Asia Division: adventist.ru

West Russian Union Conference: zrs.adventist.ru

Moldova Union of Churches Conference: adventist.md

Northern Kazakhstan Mission: adventist.su

Adventistički Misionski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj Misiji adventističke crkve. Pitaj vođu subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na www.AdventistMission.org www.AdventistMission.org/dvd.

Misionski časopis i na društvenoj mreži fejsbuk. Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Sredstvo za ostvarivanje cilja

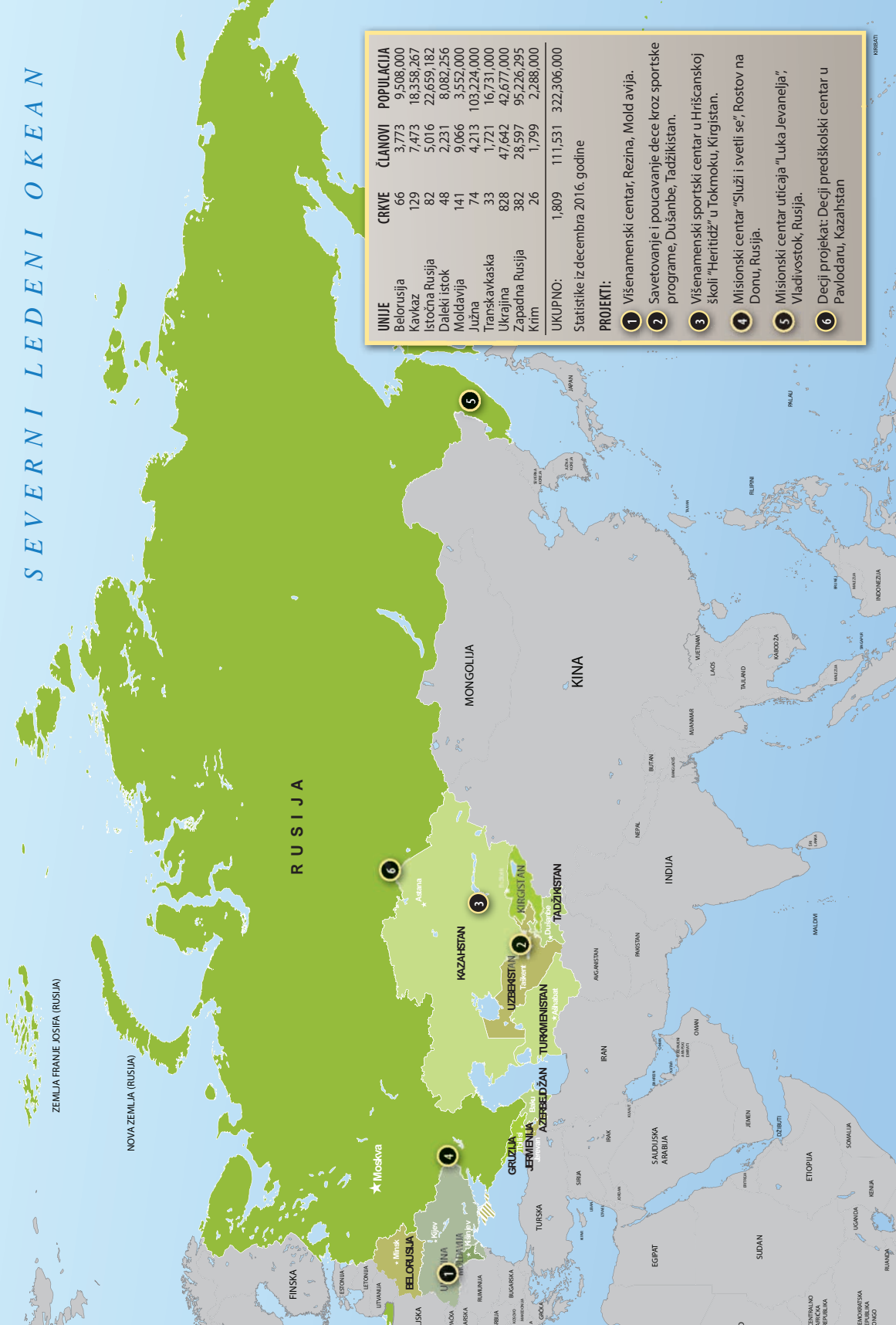
Pomoći će da se usredsredi pažnja na Svetsku misiju, i poveća sedmično misiono darovanje. Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misiona darovanja. Zatražite od vašeg odbora subotne škole da vam postavi cilj misionih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za trinaestu Subotu). Pokažite nedeljni grafikon progressa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike, takođe, da aktivnosti svetske Crkve zavise od sedmičnih misionih darova subotne škole. Dvanaeste Subote, podnesite izveštaj o misionom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove subote škola da pripreme svoje darove trinaeste Subote za narednu sedmicu. Ova infomacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misiona darivanja.

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: Mirjana Đerić

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

UNIJE	CRKVE	ČLANOVI	POPULACIJA
Belorusija	66	3,773	9,508,000
Kavkaz	129	7,473	18,358,267
Istočna Rusija	82	5,016	22,659,182
Daleki istok	48	2,231	8,082,256
Moldavija	141	9,066	3,552,000
Južna Transkavkaska	74	4,213	103,224,000
Ukrajina	33	1,721	16,731,000
Zapadna Rusija	828	47,642	42,677,000
Krim	382	28,597	95,226,295
	26	1,799	2,288,000
UKUPNO:	1,809	111,531	322,306,000

Statistike iz decembra 2016. godine

PROJEKTI:

- 1 Višenamenski centar. Reznja, Mold avija.
- 2 Savetovanje i poučavanje dece kroz sportske programe, Dušanbe, Tadžikistan.
- 3 Višenamenski sportski centar u Hrišćanskoj školi "Heritidž" u Tokmoku, Kirgistan.
- 4 Misioniski centar "Služi i sveti se", Rostov na Donu, Rusija.
- 5 Misioniski centar uliceja "Luka Jevanejela", Vladivostok, Rusija.
- 6 Decji projekat: Decji predškolski centar u Pavlodaru, Kazahstan